

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2003

Utgiven i Helsingfors den 19 juni 2003

Nr 497—513

INNEHÅLL

Nr		Sidan
497	Lag om klientsamarbete inom rehabiliteringen	2207
498	Lag om ändring av 23 § folkhälsolagen	2212
499	Lag om ändring av 10 a § lagen om specialiserad sjukvård	2213
500	Lag om ändring av 17 § socialvårdslagen	2214
501	Lag om ändring av 10 och 17 § lagen om arbetskraftsservice	2215
502	Lag om ändring av 7 § lagen om rehabilitering som ordnas av folkpensionsanstalten	2216
503	Lag om ändring av 4 § lagen om pension för arbetstagare	2217
504	Lag om ändring av 18 b § lagen om statens pensioner	2218
505	Lag om ändring av 36 § folkpensionslagen	2219
506	Lag om ändring av 11 § lagen om rehabilitering som ersätts enligt lagen om olycksfallsförsäkring	2220
507	Lag om ändring av 11 § lagen om rehabilitering som ersätts enligt trafikförsäkringslagen ...	2221
508	Lag om ändring av lagen om grundläggande utbildning	2222
509	Lag om ändring av gymnasielagen	2223
510	Lag om ändring av lagen om yrkesutbildning	2224
511	Statsrådets förordning om ändring av statsrådets förordning om stödjande av företagsverksamhet	2225
512	Statsrådets förordning om ändring av statsrådets förordning om investeringsstöd och utvecklingsstöd för förädling och marknadsföring av jordbruksprodukter	2227
513	Social- och hälsovårdsministeriets förordning om poster som vid täckandet av sjömanspensionskassans ansvarsskuld är jämställbara med ansvarsskulden samt om andra poster som på grund av den lagstadgade pensionsförsäkringens speciella karaktär kan godkännas som täckning ...	2229

Nr 497

Lag

om klientsamarbete inom rehabiliteringen

Given i Helsingfors den 13 juni 2003

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Lagens syfte och tillämpningsområde

Lagens syfte är att hjälpa rehabiliteringsklienterna att få de rehabiliteringstjänster som de behöver och att i detta syfte främja det klientsamarbete som myndigheterna samt

andra sammanslutningar och inrättningar bedriver i situationer som förutsätter åtgärder av flera instanser som ordnar rehabilitering. Lagen har också till syfte att främja rehabiliteringsklienternas ställning och deltagande i behandlingen av det egna rehabiliteringsärendet.

Lagen innehåller bestämmelser om principerna för de olika förvaltningsområdenas samarbete och klienternas ställning samt om de tillvägagångssätt som skall följas vid samarbetet.

RP 164/2002
ShUB 53/2002
RSv 265/2002

2 §

Samarbetsformer

Social- och hälsovårdsmyndigheterna, arbetskraftsmyndigheterna och undervisningsmyndigheterna samt Folkpensionsanstalten skall samarbeta med varandra på det lokala och det regionala planet samt på riksplanet. Dessa myndigheter skall samarbeta också med övriga sammanslutningar som ordnar rehabilitering.

Klientsamarbetet sker i första hand som ett led i de berörda myndigheternas normala verksamhet. Dessutom sker samarbete på det lokala och det regionala planet samt på riksplanet i samarbetsorgan, om vilka bestäms nedan.

3 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *rehabiliteringsklient* en person som ansöker om, behöver eller anlitar rehabiliteringstjänster och vars rehabilitering förutsätter i denna lag avsett samarbete mellan de myndigheter, andra sammanslutningar och inrättningar som ordnar rehabilitering för att personens arbets- eller funktionsförmåga skall upprätthållas eller återställas, för att behövlig utbildning skall ordnas, för att sysselsättningen skall stödjas eller för att utkomstskyddet under rehabiliteringstiden skall ordnas, samt med

2) *klientsamarbete* verksamhet som innefattar avtalande om principerna och tillvägagångssätten för samarbetet mellan myndigheterna och dem som tillhandahåller service samt framtagande av lösningar som motsvarar rehabiliteringsklienternas rehabiliteringsbehov.

4 §

Förhållande till övrig lagstiftning

Denna lag gäller klientsamarbetet inom rehabiliteringen, om inget annat bestäms om detta genom lag.

Bestämmelser om samarbetsförpliktelserna för sammanslutningar som ordnar rehabilitering utfärdas separat.

Beslut om rehabilitering fattas, på det sätt som därom bestäms särskilt, av respektive sammanslutning som svarar för ordnandet av rehabilitering. Varje sammanslutning som deltar i klientsamarbetet svarar själv för kostnaderna för detta.

2 kap.

Lokalt samarbete

5 §

Rehabiliteringssamarbetsgrupper

Kommunen skall se till att en rehabiliteringssamarbetsgrupp är verksam på behörigt sätt i kommunen. Kommunen tillsätter samarbetsgruppen för fyra år i sänder och informerar kommuninvånarna, andra myndigheter och sådana sammanslutningar som ordnar rehabilitering om gruppens verksamhet och sammansättning.

Flera kommuner kan avtala om en gemensam samarbetsgrupp.

6 §

Samarbetsgruppens sammansättning

I en rehabiliteringssamarbetsgrupp skall ingå representanter som utses av socialvårds-, hälso- och sjukvårds-, undervisnings- och arbetskraftsmyndigheterna, Folkpensionsanstalten och andra relevanta sammanslutningar. Dessa har minst en representant var i samlagsgruppen. Om en representant avgår eller avlider under mandattiden utser den sammanslutning som han eller hon företrätt en ny representant.

För behandlingen av ärenden kan samlagsgruppen vara indelad i sektioner.

Samlagsgruppen skall vid behov till sina möten också kalla företrädare för andra myndigheter, olycksfalls-, trafik- och arbetspensionsförsäkringssystemen, arbetsgivarna och arbetstagarna samt andra sammanslutningar och inrättningar. Dessutom kan den också höra andra sakkunniga.

7 §

Samarbetsgruppens uppgifter

Rehabiliteringssamarbetsgruppen skall utveckla i denna lag avsedda myndigheters, andra sammanslutningars och inrättingars samarbetsformer, avtala om principerna och tillvägagångssätten för samarbetet mellan myndigheterna och dem som tillhandahåller tjänster, dra försorg om det informationsutbyte som behövs för samarbetet samt behandla andra gemensamma ärenden som gäller ordnandet av rehabilitering. Samarbetsgruppen planerar, främjar och följer genomförandet av klienternas rehabilitering.

Samarbetsgruppen behandlar också ärenden som gäller klientsamarbetet för enskilda rehabiliteringsklienters vidkommande. För framtagande av lösningar som motsvarar rehabiliteringsbehoven skall gruppen bedöma servicealternativen för rehabiliteringsklienten, planera tjänsterna och utbyta information som hänför sig till detta.

Samarbetsgruppen bistår vid behov vid uppgörandet av rehabiliteringsplaner som avses i andra bestämmelser om rehabilitering.

8 §

Behandling av ärenden

En rehabiliteringsklient har rätt att få ett ärende som gäller samarbetet i fråga om den egna rehabiliteringen behandlat i rehabiliteringssamarbetsgruppen. Också en sådan myndighet, annan sammanslutning eller inrättning som avses i denna lag har rätt att få ett ärende som gäller rehabilitering av en person behandlat i samarbetsgruppen.

Rehabiliteringsklientens skriftliga samtycke krävs för att ett ärende som gäller klientsamarbetet i fråga om hans eller hennes rehabilitering skall kunna behandlas i samarbetsgruppen. Ärendet skall behandlas utan dröjsmål i samarbetsgruppen. Ärendet behöver inte behandlas om begäran om behandling är uppenbart grundlös.

Samarbetsgruppen säkerställer att en kontaktperson förtrogen med rehabilitering har utsetts för rehabiliteringsklienten tillsammans med denne. Vid behov utser samarbetsgruppen kontaktpersonen.

Vid behandlingen av ett ärende som gäller en rehabiliteringsklient och av uppgifter om honom eller henne tillämpas lagstiftningen om förvaltningsförfarande, språklagen (148/1922), lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) och personuppgiftslagen (523/1999). Samarbetsgruppen skall i egenskap av registeransvarig svara för behandlingen av de personuppgifter som uppkommer i samarbetsgruppens verksamhet.

9 §

Klientens ställning vid behandlingen av det egna ärendet

Samarbetsgruppen får inte utan rehabiliteringsklientens skriftliga samtycke avge ställningstaganden till myndigheter eller andra sammanslutningar eller inrättningar.

Rehabiliteringsklienten har rätt att bli hörd i det egna ärendet och att delta i behandlingen av det i rehabiliteringssamarbetsgruppen. Gruppen kan med rehabiliteringsklientens skriftliga samtycke höra också personer som står denne nära.

Rehabiliteringsklienten skall ges en utredning om rehabiliteringsalternativen och övriga omständigheter som har samband med rehabiliteringen. Angående rehabiliteringsklientens rätt att kontrollera uppgifter om sig själv i personregister gäller vad som bestäms i 26—28 § personuppgiftslagen.

Rehabiliteringsklientens individuella behov skall beaktas när ärendet behandlas.

10 §

Erhållande, utlämnande och förvaring av uppgifter

Den som i samband med ett ärende som avses i 8 eller 9 § får uppgifter om en rehabiliteringsklient är skyldig att hemlighålla dem i enlighet med lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet.

Samarbetsgruppen och en kontaktperson som avses i 8 § 3 mom. har rätt att i enlighet med rehabiliteringsklientens samtycke få sekretessbelagda uppgifter om denne.

Utöver vad som bestäms i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet får

sekretessbelagda uppgifter om en rehabiliteringsklient lämnas till utomstående endast med rehabiliteringsklientens skriftliga samtycke.

Handlingar som gäller en enskild rehabiliteringsklient omhänderhas av hälsovårdscentralen i den berörda kommunen som ett fristående arkiv efter det att behandlingen av ärendet har slutförts. Hälsovårdscentralen svarar i enlighet med denna lag för utlämnande av uppgifter om rehabiliteringsklienten ur de arkiverade handlingarna samt för annan behandling av uppgifterna. Handlingarna förvaras i tio år efter det att behandlingen av ärendet slutförts.

3 kap.

Regionalt samarbete

11 §

Rehabiliteringssamarbetskommissioner

Länsstyrelsen tillsätter för varje sjukvårdsdistrikt en rehabiliteringssamarbetskommission för fyra år i sänder. En kommission kan också vara gemensam för flera sjukvårdsdistrikt.

Länsstyrelsen skall samordna de inom länet verksamma kommissionernas arbete.

12 §

Samarbetskommissionens sammansättning

I en rehabiliteringssamarbetskommission ingår representanter som utses av de centrala social- och hälsovårdsmyndigheterna, rehabiliteringsklienternas intresseorganisationer och övriga sammanslutningar och inrättningar inom rehabiliteringssektorn samt undervisningsförvaltningen, arbetsförvaltningen och Folkpensionsanstalten.

Samarbetskommissionen skall vid behov till sina möten också kalla företrädare för andra myndigheter, olycksfalls-, trafik- och arbetspensionsförsäkringssystemen, andra sammanslutningar och inrättningar samt arbetsgivarna och arbetstagarna. Dessutom kan den också höra andra sakkunniga.

13 §

Samarbetskommissionens uppgifter

Rehabiliteringssamarbetskommissionen skall planera, främja och följa det samarbete enligt denna lag som myndigheter samt andra sammanslutningar och inrättningar bedriver, samt behandla principiellt viktiga frågor som gäller klientsamarbetet.

Kommissionen skall dessutom främja de lokala samarbetsgruppernas verksamhet och ordna behövlig handledning och utbildning.

4 kap.

Samarbete på riksplanet

14 §

Delegationen för rehabiliteringsärenden

I anslutning till social- och hälsovårdsministeriet finns en av statsrådet för fyra år i sänder tillsatt delegation för rehabiliteringsärenden, som har till uppgift att styra, utveckla och samordna samarbetet mellan myndigheter, sammanslutningar och inrättningar samt verksamheten i de regionala rehabiliteringssamarbetskommissionerna.

Närmare bestämmelser om delegationen för rehabiliteringsärenden utfärdas genom förordning av statsrådet.

5 kap.

Särskilda bestämmelser

15 §

Arbetsordning

En samarbetsgrupp som avses i 5 § och en kommission som avses i 11 § skall godkänna en arbetsordning med bestämmelser om sammanställande av möten, arbetssätt och beslutsförfarande samt annat som behövs för att uppgifterna skall kunna skötas på behörigt sätt.

16 §

Brott mot sekretessplikten

Till straff för brott mot sekretessplikten enligt 10 § 1 mom. döms enligt 38 kap. 1 eller 2 § strafflagen (39/1889), om gärningen inte utgör brott enligt 40 kap. 5 § strafflagen eller om inte strängare straff för den föreskrivs någon annanstans i lag.

17 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2003.
Genom denna lag upphävs lagen den 27

Helsingfors den 13 juni 2003

mars 1991 om rehabiliteringssamarbete (604/1991), jämte ändringar, och förordningen den 31 maj 1991 om delegationen för rehabiliteringsärenden (878/1991) som givits med stöd av den.

De rehabiliteringssamarbetsgrupper och rehabiliteringssamarbetskommissioner och den delegation för rehabiliteringsärenden som har tillsatts innan denna lag har trätt i kraft fortsätter som organ som avses i denna lag. De förändringar som denna lag förutsätter skall dock för deras vidkommande genomföras inom ett år från ikraftträdandet.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Republikens President

TARJA HALONEN

Omsorgsminister *Liisa Hyssälä*

Nr 498

L a g

om ändring av 23 § folkhälsolagen

Given i Helsingfors den 13 juni 2003

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i folkhälsolagen av den 28 januari 1972 (66/1972) 23 §, sådan den lyder i lag 605/1991, som följer:

23 §

Om en patient på en hälsovårdscentral behöver sådan rehabilitering som inte enligt vad som bestäms ankommer på hälsovårdscentralen eller som det inte är ändamålsenligt att ordna som folkhälsoarbete, skall hälsovårdscentralen se till att patienten ges information om övriga rehabiliteringsmöjligheter och efter behov hänvisas, i samarbete med de instanser som ordnar rehabilitering, till sjukvårdsdistriktet, till socialvårds-, arbets-

krafts- eller undervisningsmyndigheterna, till Folkpensionsanstalten eller till någon annan som tillhandahåller tjänster.

Utöver vad som i 1 mom. föreskrivs om samarbete skall lagen om klientsamarbete inom rehabiliteringen (497/2003) iaktas vid ordnandet av medicinsk rehabilitering.

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2003.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 13 juni 2003

Republikens President

TARJA HALONEN

Omsorgsminister *Liisa Hyssälä*

Nr 499

L a g

om ändring av 10 a § lagen om specialiserad sjukvård

Given i Helsingfors den 13 juni 2003

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 1 december 1989 om specialiserad sjukvård (1062/1989) 10 a §, sådan den lyder i lag 606/1991, som följer:

10 a §

Om en patient inom den specialiserade sjukvården behöver sådan rehabilitering som inte enligt vad som bestäms ankommer på sjukvårdsdistriktet eller som det inte är ändamålsenligt att ordna som specialiserad sjukvård, skall sjukvårdsdistriktet se till att patienten ges information om övriga rehabiliteringsmöjligheter och efter behov hänvisas, i samarbete med de instanser som ordnar rehabilitering, till hälsovårdscentralen, till socialvårds-, arbetskrafts- eller undervis-

ningsmyndigheterna, till Folkpensionsanstalten eller till någon annan som tillhandahåller tjänster.

Utöver vad som i 1 mom. föreskrivs om samarbete skall lagen om klientsamarbete inom rehabiliteringen (497/2003) iakttas vid ordnandet av medicinsk rehabilitering.

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2003.
Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 13 juni 2003

Republikens President

TARJA HALONEN

Omsorgsminister *Liisa Hyssälä*

Nr 500

L a g

om ändring av 17 § socialvårdslagen

Given i Helsingfors den 13 juni 2003

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i socialvårdslagen av den 17 september 1982 (710/1982) 17 § 3 mom., sådant det
lyder i lag 607/1991, som följer:

17 §

Om en klient inom socialvården behöver sådan rehabilitering som inte enligt vad som bestäms ankommer på socialvården eller som det inte är ändamålsenligt att ordna som socialservice, skall socialvården se till att klienten ges information om övriga rehabiliteringsmöjligheter och efter behov hänvisas, i samarbete med de instanser som ordnar rehabilitering, till hälso- och sjukvårds-

arbetskrafts- eller undervisningsmyndigheterna, till Folkpensionsanstalten eller till någon annan som tillhandahåller tjänster. Dessutom skall lagen om klientsamarbete inom rehabiliteringen (497/2003) iakttas.

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2003.
Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 13 juni 2003

Republikens President

TARJA HALONEN

Omsorgsminister *Liisa Hyssälä*

Nr 501

L a g**om ändring av 10 och 17 § lagen om arbetskraftsservice**

Given i Helsingfors den 13 juni 2003

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 26 november 1993 om arbetskraftsservice (1005/1993) 10 § 2 mom. och
17 § 3 mom. som följer:

10 §

Yrkesinriktad rehabilitering

Vid ordnande av service för handikappade
kunder skall dessutom lagen om klientsamar-
bete inom rehabiliteringen (497/2003) iakttas.

17 §

*Samarbete mellan myndigheterna och
hänvisning till annan service*

Kan tjänster som en enskild kund behöver

Helsingfors den 13 juni 2003

inte ordnas i form av arbetskraftsservice, skall
arbetskraftsmyndigheterna se till att kunden
ges information om övriga rehabiliterings-
möjligheter och efter behov hänvisas, i
samarbete med de instanser som ordnar
rehabilitering, till social-, hälso- och sjuk-
vårds- eller undervisningsmyndigheterna, till
Folkpensionsanstalten eller till någon annan
som tillhandahåller tjänster.

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2003.
Åtgärder som verkställigheten av lagen
förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Republikens President

TARJA HALONEN

Omsorgsminister *Liisa Hyssälä*

Nr 502

L a g

om ändring av 7 § lagen om rehabilitering som ordnas av folkpensionsanstalten

Given i Helsingfors den 13 juni 2003

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 27 mars 1991 om rehabilitering som ordnas av folkpensionsanstalten (610/1991) 7 § som följer:

7 §

Samarbete

Om en försäkrad behöver sådan rehabilitering som inte enligt vad som bestäms ankommer på Folkpensionsanstalten eller som inte på ett ändamålsenligt sätt kan ordnas av denna, skall Folkpensionsanstalten se till att den försäkrade ges information om övriga rehabiliteringsmöjligheter och efter behov

hänvisas till lämplig rehabilitering eller andra tjänster, i samarbete med de instanser som tillhandahåller sådana.

Dessutom skall lagen om klientsamarbete inom rehabiliteringen (497/2003) iakttas.

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2003.
Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 13 juni 2003

Republikens President

TARJA HALONEN

Omsorgsminister *Liisa Hyssälä*

Nr 503**L a g****om ändring av 4 § lagen om pension för arbetstagare**

Given i Helsingfors den 13 juni 2003

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 8 juli 1961 om pension för arbetstagare (395/1961) 4 § 5 mom., sådant det lyder i lag 1482/1995, som följer:

4 §

— — — — —
 Innan pensionsanstalten fattar beslut om en invalidpension skall den se till att arbetstagarens möjligheter till rehabilitering har klarlagts. Avslås en pensionsansökan, skall pensionsanstalten se till att sökanden ges information om rehabiliteringsmöjligheterna och hänvisas, i samarbete med de instanser som tillhandahåller tjänster, till rehabilitering eller

någon annan service som motsvarar hans eller hennes rehabiliteringsbehov. Pensionsanstalten skall vidare iakttä lagen om klientsamarbete inom rehabiliteringen (497/2003).
 — — — — —

—————
 Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2003.
 Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 13 juni 2003

Republikens President**TARJA HALONEN**Omsorgsminister *Liisa Hyssälä*

Nr 504

L a g

om ändring av 18 b § lagen om statens pensioner

Given i Helsingfors den 13 juni 2003

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 20 maj 1966 om statens pensioner (280/1966) 18 b § 1 och 3 mom.,
sådana de lyder i lag 618/1991, som följer:

18 b §

För förhindrande av arbetsförmåga eller förbättrande av arbets- och förvärvsförmågan kan en förmånstagare såsom yrkesinriktad rehabilitering tillhandahållas rådgivning, rehabiliteringsundersökningar, utbildning som leder till arbete eller yrke, arbetsträning och näringsunderstöd samt medicinsk rehabilitering som stöder sådan yrkesinriktad rehabilitering som avses ovan. Dessutom skall lagen om klientsamarbete inom rehabiliteringen (497/2003) iakttas.

lidpension skall det vid behov se till att sökandens möjligheter till rehabilitering har klarlagts. Avslås en pensionsansökan, skall Statskontoret se till att sökanden ges information om rehabiliteringsmöjligheterna och hänvisas, i samarbete med de instanser som tillhandahåller tjänster, till rehabilitering eller någon annan service som motsvarar hans eller hennes rehabiliteringsbehov.

Innan Statskontoret fattar beslut om inva-

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2003.
Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 13 juni 2003

Republikens President

TARJA HALONEN

Omsorgsminister *Liisa Hyssälä*

Nr 505

L a g

om ändring av 36 § folkpensionslagen

Given i Helsingfors den 13 juni 2003

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i folkpensionslagen av den 8 juni 1956 (347/1956) 36 § 2 och 3 mom., sådana de lyder i lag 619/1991, som följer:

36 §

Innan pensionsanstalten fattar beslut om invaliditetspension skall den vid behov se till att den försäkrades möjligheter till rehabilitering har klarlagts. Avslås pensionsansökan, skall pensionsanstalten se till att den försäkrade ges information om rehabiliteringsmöjligheterna och hänvisas, i samarbete med de instanser som tillhandahåller tjänster, till

rehabilitering eller någon annan service som motsvarar hans eller hennes rehabiliteringsbehov.

Dessutom skall lagen om klientsamarbete inom rehabiliteringen (497/2003) iakttas.

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2003.
Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 13 juni 2003

Republikens President

TARJA HALONEN

Omsorgsminister *Liisa Hyssälä*

Nr 506

L a g

om ändring av 11 § lagen om rehabilitering som ersätts enligt lagen om olycksfallsförsäkring

Given i Helsingfors den 13 juni 2003

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 27 mars 1991 om rehabilitering som ersätts enligt lagen om olycksfallsförsäkring (625/1991) 11 § 3 och 4 mom. som följer:

11 §

Väckande av rehabiliteringsärende

— — — — —
Har ett initiativ till rehabilitering enligt denna lag avslagits, skall försäkringsanstalten se till att arbetstagaren ges information om övriga rehabiliteringsmöjligheter och hänvisas, i samarbete med de instanser som

tillhandahåller tjänster, till rehabilitering eller någon annan service som motsvarar hans eller hennes rehabiliteringsbehov.

Försäkringsanstalten skall dessutom iakttå lagen om klientsamarbete inom rehabiliteringen (497/2003).

—
Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2003. Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 13 juni 2003

Republikens President

TARJA HALONEN

Omsorgsminister *Liisa Hyssälä*

Nr 507

L a g

om ändring av 11 § lagen om rehabilitering som ersätts enligt trafikförsäkringslagen

Given i Helsingfors den 13 juni 2003

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 27 mars 1991 om rehabilitering som ersätts enligt trafikförsäkringslagen (626/1991) 11 § 3 och 4 mom. som följer:

11 §

Anhängiggörande av rehabiliteringsärende

— — — — —
Har ett initiativ till rehabilitering enligt denna lag avslagits, skall försäkringsanstalten se till att den skadade ges information om övriga rehabiliteringsmöjligheter och hänvisas, i samarbete med de instanser som

tillhandahåller tjänster, till rehabilitering eller någon annan service som motsvarar hans eller hennes rehabiliteringsbehov.

Försäkringsanstalten skall dessutom iakttta lagen om klientsamarbete inom rehabiliteringen (497/2003).

— — — — —
Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2003. Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 13 juni 2003

Republikens President

TARJA HALONEN

Omsorgsminister *Liisa Hyssälä*

Nr 508

L a g

om ändring av lagen om grundläggande utbildning

Given i Helsingfors den 13 juni 2003

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till lagen den 21 augusti 1998 om grundläggande utbildning (628/1998) en ny
34 a § som följer:

34 a §

Rehabiliteringssamarbete

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2003.
Åtgärder som verkställigheten av lagen
förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

I rehabiliteringssamarbetet skall lagen om
klientsamarbete inom rehabiliteringen (497/
2003) iakttas.

Helsingfors den 13 juni 2003

Republikens President

TARJA HALONEN

Omsorgsminister *Liisa Hyssälä*

Nr 509

L a g

om ändring av gymnasielagen

Given i Helsingfors den 13 juni 2003

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till gymnasielagen av den 21 augusti 1998 (629/1998) en ny 29 b § som följer:

6 kap.	klientsamarbete inom rehabiliteringen
Särskilda bestämmelser	(497/2003) iakttas.

29 b §

Rehabiliteringssamarbete

I rehabiliteringssamarbetet skall lagen om

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2003.
Åtgärder som verkställigheten av lagen
förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 13 juni 2003

Republikens President

TARJA HALONEN

Omsorgsminister *Liisa Hyssälä*

Nr 510

L a g

om ändring av lagen om yrkesutbildning

Given i Helsingfors den 13 juni 2003

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till lagen den 21 augusti 1998 om yrkesutbildning (630/1998) en ny 39 a § som följer:

6 kap.	klientsamarbete inom rehabiliteringen
Särskilda bestämmelser	(497/2003) iakttas.

39 a §

Rehabiliteringssamarbete

I rehabiliteringssamarbetet skall lagen om

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2003.
Åtgärder som verkställigheten av lagen
förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 13 juni 2003

Republikens President

TARJA HALONEN

Omsorgsminister *Liisa Hyssälä*

Nr 511

Statsrådets förordning**om ändring av statsrådets förordning om stödjande av företagsverksamhet**

Given i Helsingfors den 12 juni 2003

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från handels- och industriministeriet, *ändras* i statsrådets förordning av den 21 december 2000 om stödjande av företagsverksamhet (1200/2000) 6 § 2 mom., 14 § 3 mom., 26 §, 28 § 2 mom. och 29 § 2 mom. som följer:

6 §

Uppföljning och bedömning av hur projektet genomförs och hur verkningsfullt stödet är

Den som beviljar stöd skall, för bedömning av hur verkningsfullt stödet är, förutsätta att stödtagaren rapporterar om verkningarna av projektet tidigast två år från den tidpunkt då sista raten av stödet för projektet har betalats ut.

gemenskapsramar följas som kommissionen har fastställt för statligt stöd till forskning och utveckling (96/C 45/06) samt kommissionens förordning (EG) Nr 70/2001 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på statligt stöd till små och medelstora företag.

28 §

Utgifter som berättigar till verksamhetsmiljöstöd

Löneutgifternas belopp beräknas på basis av det sammanlagda beloppet av de löner för vilka forskottsinnehållning verkställs och av de indirekta arbetskraftsutgifterna. Som indirekta arbetskraftsutgifter anses 25 % av nämnda löner. De utgifter som utgör grund för verksamhetsmiljöstödet och som inte förorsakas av anskaffningen av anläggningstillgångar kan för respektive stödbeslut godkännas för en tid av högst 24 månader.

29 §

Verksamhetsmiljöstödets maximibelopp

Om den som genomför ett verksamhetsmiljöprojekt och får stöd är ett företag, kan

14 §

Stödets kumulativa maximibelopp

När stödets maximibelopp granskas räknas inte de stöd med som beviljats som de minimis -stöd enligt artikel 2 i kommissionens förordning (EG) nr 69/2001 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på stöd av mindre betydelse.

26 §

Gemenskapens rättsakter som gäller utvecklingsstöd

När ett utvecklingsstöd beviljas skall de

Nr 512

Statsrådets förordning

om ändring av statsrådets förordning om investeringsstöd och utvecklingsstöd för förädling och marknadsföring av jordbruksprodukter

Given i Helsingfors den 12 juni 2003

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från handels- och industriministeriet, *upphävs* i statsrådets förordning av den 21 december 2000 om investeringsstöd och utvecklingsstöd för förädling och marknadsföring av jordbruksprodukter (1201/2000) 20 §, *ändras* 14 § 1 mom. samt *fogas* till förordningen en ny 9 a §, till 14 § ett nytt 5 mom., varvid det nuvarande 5 mom. blir 6 mom., samt till förordningen en ny 14 a § som följer:

9 a §

Stödens kumulativa maximibelopp

Det sammanräknade maximibeloppet av procentandelarna av det investeringsstöd som beviljas och annat stöd som skall anses som statligt stöd av anskaffningsutgiften för anläggningstillgångarna i ett projekt, är för små och medelstora företag samt för stora företag på utvecklingsområdet följande:

Utvecklingsområdets stödområde	små och medelstora företag	stora företag
I	40	30
II	34	15
III	25	10

Utanför utvecklingsområdet kan det sammanräknade maximibeloppet av stödets pro-

centandelar, vilket avses i 1 mom., vara högst 15 % för små och medelstora företag och högst 10 % för stora företag.

14 §

Utvecklingsprojekt som gäller produkter och produktionsmetoder

När stöd beviljas för utvecklingsprojekt som gäller produkter eller produktionsmetoden kan grund för utvecklingsstödet vara de utgifter som föranleds av enbart forsknings- och utvecklingsarbete såsom

4) utgifter för löne- och resekostnader

Beloppet av löneutgifterna beräknas utgående från det sammanlagda beloppet av lönerna för den effektiva arbetstiden, vilket har beräknats enligt företagets arbetstidskontroll, och de indirekta arbetskraftsutgifterna. Som andel av de indirekta arbetskrafts-

utgifterna anses 50 % av lönerna under den effektiva arbetstiden.

14 a §

Utvecklingsstödens kumulativa maximibelopp

Det sammanräknade maximibeloppet av procentandelarna för det utvecklingsstöd som beviljas och annat stöd som skall anses som statligt stöd kan i utvecklingsprojekt som

Helsingfors den 12 juni 2003

gäller produkter och produktionsmetoder utanför utvecklingsområdet vara 35 % och på utvecklingsområdets II och III stödområde 40 % samt på utvecklingsområdets I stödområde 45 %. I fråga om övriga utvecklingsprojekt kan det sammanräknade maximibeloppet av procentandelarna för stöden vara högst 50 %.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2003.

Handels- och industriminister *Mauri Pekkarinen*

Industrirådet Heikki Vesa

Nr 513

Social- och hälsovårdsministeriets förordning

om poster som vid täckandet av sjömanspensionskassans ansvarsskuld är jämfällbara med ansvarsskulden samt om andra poster som på grund av den lagstadgade pensionsförsäkringens speciella karaktär kan godkännas som täckning

Given i Helsingfors den 13 juni 2003

I enlighet med social- och hälsovårdsministeriets beslut föreskrivs med stöd av 56 § 2 mom. lagen den 26 januari 1956 om sjömanspensioner (72/1956) och 10 kap. 3 § 5 mom. 12 punkten lagen den 28 december 1979 om försäkringsbolag (1062/1979), dessa lagrum sådana de lyder, det förstnämnda i lag 485/2002 och det sistnämnda i lag 389/1995:

1 §

Poster som är jämfällbara med ansvarsskulden

Sjömanspensionskassan skall utöver ansvarsskulden enligt 3 § 3 mom. lagen om sjömanspensioner (72/1956) täcka den skuld som grundar sig på kostnadsfördelningen mellan pensionsanstalterna enligt 12 § lagen om pension för arbetstagare (395/1961), den skuld som grundar sig på kostnadsfördelningen mellan pensionsanstalterna enligt 10 § lagen om pension för företagare (468/1969), den skuld till staten som följer av 4 § lagen om sjömanspensioner samt de skulder som föranleds av försäkringspremierna.

2 §

Poster som kan godkännas som täckning för ansvarsskulden

På grund av den lagstadgade pensionsförsäkringens speciella karaktär godkänns som

Helsingfors den 13 juni 2003

täckning för sjömanspensionskassans ansvarsskuld en fordran som grundas sig på kostnadsfördelningen mellan pensionsanstalterna enligt 12 § lagen om pension för arbetstagare, en fordran som grundas sig på kostnadsfördelningen mellan pensionsanstalterna enligt 10 § lagen om pension för företagare, en fordran på staten till följd av 4 § lagen om sjömanspensioner samt försäkringspremiefordringarna med undantag av det belopp som enligt en bedömning baserad på erfarenhet inte kommer att erhållas.

3 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 30 juni 2003.

Genom denna förordning upphävs de föreskrifter DNr 9/49/95 som social- och hälsovårdministeriet meddelat sjömanspensionskassan den 12 december 1995 jämte ändringar.

Social- och hälsovårdsminister *Sinikka Mönkäre*

Matematiker Pirjo Moilanen

FÖRFS/ELEKTRONISK VERSION

UTGIVARE: JUSTITIEMINISTERIET

Nr 497—513, 3 ark

EDITA PRIMA AB, HELSINGFORS 2003

EDITA PUBLISHING AB, HUVUDREDAKTÖR JARI LINHALA

ISSN 1456-9663